

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/246/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201463
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515201463.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Vladimír Kán, advokát, so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: S. E., nar. X.X.XXXX, bytom O. XX, XXX XX K., zastúpený opatrovníkom pre toto konanie: JUDr. Michal Sovič, vyšší súdny úradník Okresného súdu Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 70,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 70,70 eur a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 59,97 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vladimír Kán, advokát, so sídlom Nám. Martina Benku 9-C1, Bratislava, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.3.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 70,70 eur a nahradiť trovy konania z dôvodu, že žalovaný použil dňa 20.11.2014 pri svojej preprave dopravný prostriedok žalobcu linku MHD č. 21, avšak za prepravu nezaplatil cestovné vo výške 0,70 eur, čím mu vznikla povinnosť zaplatiť aj sankciu vo výške 70,00 eur.

Tunajší súd predmetnému návrhu v celom rozsahu vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 7C/246/2015 zo dňa 8.6.2015, ktorý nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk. Platobný rozkaz bol následne z toho dôvodu zrušený uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7C/246/2015 zo dňa 29.9.2015.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt žalovaného, bol mu uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7C/246/2015 zo dňa 10.9.2015 ustanovený podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovník pre toto konanie.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 14.1.2016, na ktoré sa žalobca, jeho právny zástupca a opatrovník žalovaného nedostavili, a to aj napriek riadnemu a včasnému predvolaniu. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 6.11.2015 vyjadril súhlas s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Opatrovník žalovaného svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s § 101 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a opatrovníka žalovaného s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný sa dňa 20.11.2014 nepreukázal pri cestovaní linkou č. 21 mestskej hromadnej dopravy platným cestovným lístkom v dôsledku čoho bol povinný zaplatiť prirážku k základnému cestovnému, ktorá predstavovala 100-násobok základného cestovného. Výška cestovného bola v sume 0,70 eur a prirážka bola v sume 70,- eur. Žalovaný túto sumu neuhradil, preto si ju žalobca uplatnil podanou žalobou.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 772 Občianskeho zákonníka podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov vodič, iný člen osádky autobusu a revízor sú oprávnení uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z.z. zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Súd mal z vykonaného dokazovania, za preukázané, že použitím dopravného prostriedku mestskej hromadnej dopravy žalovaným dňa 20.11.2014 došlo medzi účastníkmi konania k uzavretiu zmluvy o preprave osôb podľa § 760 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z tejto zmluvy vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi určené cestovné, ktorého úhrada sa preukazuje platným cestovným lístkom. Žalovaný dňa 20.11.2014, pri ceste linkou mestskej hromadnej dopravy č. 21, nemal pri sebe platný cestovný lístok. Vznikla mu tak povinnosť zaplatiť cestovné vo výške 0,70 eur ako aj sankčnú úhradu k základnému cestovnému, ktorá je vo výške 100-násobku základného cestovného, ktorej výška je 70,- eur. Keďže v priebehu konania bolo preukázané, že žalovaný túto cenu cestovného lístka ako aj sankčnú úhradu žalobcovi nezaplatil, súd mu uložil povinnosť zaplatiť celkovo sumu 70,70 eur.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Žalobca bol v tomto konaní plne úspešný, preto mu súd priznal právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie práva proti v konaní neúspešného žalovaného. Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z podanej žaloby vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 59,97 eur, ktoré predstavuje 2x odmena po 16,60 eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (za úkony: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - žaloba doručená súdu dňa 30.3.2015 - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.) spolu vo výške 33,20 eur a 2x náhrada výdavkov po 8,39 eur v súvislosti s poskytnutými úkonmi právnych služieb v roku 2015 podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. spolu vo výške 16,78 eur. Keďže advokát zastupujúci

žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, súd zvýšil odmenu o daň z pridanej hodnoty vo výške 9,99 eur podľa § 18 ods. 3 cit vyhlášky. Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 59,97 eur.

Súd nepriznal žalobcovi odmenu za ním uplatnený úkon právnej služby zaslanie pokus o zmier - výzva na zaplatenie, ďalšia porada s klientom a s ním uplatnenú náhradu výdavkov spolu vo výške 29,99 eur, nakoľko súd má za to, že ide o náklady, ktoré vznikli žalobcovi pred podaním žaloby na súd, preto ich nemožno považovať za trovy konania. Navyše, nakoľko sa jedná o drobný spor, uvedenú odmenu nemožno priznať ani v zmysle § 150 ods.2 O.s.p. keďže sa jedná o neprimerané navyšovanie trov v pomere k výške pohľadávky

Trovy konania spolu vo výške 76,47 eur je v zmysle § 149 ods.1 O.s.p. žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia